

नाभिर्दशमोति दश शरीरे प्राणाः तेषामात्मा मन (!) एव एकादशसंख्यापूरकः । प्रतिष्ठा जीवनास्पदम् ॥२॥ द्वितीयं जन्म प्रतिपादयति । प्रसवः सामिधेन्यनुवचनप्रेरणम् तद्येन समिध्यमानायानुब्रूहीत्येवंरूपेण वाक्येन क्रियते तदत्र प्रसवशब्दाभिधेयम् तस्य नवाक्षराणि भवन्ति । यद्वा अग्निं होतावे अग्निरिति (!) प्रयाजाङ्गभूतो यः सुगादापननिगदः सोऽत्र प्रसवशब्दाभिधेयः तत्र विद्यमानानि नव वाक्यानि नव व्याहृतयः । अदःशब्देन प्रथमकाण्डे प्रस्तरप्रहरणविधायकं (८. ३. ११.) ब्राह्मणं परामृश्यते तत्र सृष्टौ यजमानसंस्तुतस्य प्रस्तरस्य स्वर्गलोकात्मके आहवनीये प्रहरणविधानाद्यज्जन्म प्रतिपाद्यते तत्तृतीयं जन्म ॥३॥ एतद्यज्ञसम्बन्धि जन्मत्रयं पूर्वाक्तजन्मत्रयदृष्टान्तेन निगमयति ॥४॥ इडोपह्वानमपि याग इडाया देवतासम्बन्धिप्रतिपादकवादाङ्गत्यात्मकः । तद्धर्म्योरावृणीमहऽइति शम्युवाकोऽपि परिधिप्रहरणसमकालीनवात् (लोमनवात्) आङ्गतिरूपः । अदः प्रथमकाण्डे पत्नीसंयाजेषु कर्तव्येषु सत्सु यदाहवनीयस्योपरि सुचोः सम्प्रग्रहणं विहितं सा संसवतृपा एका आङ्गतिः ॥५॥ तासां पञ्चदश सामिधेन्यः क्रमेणानुवाक्यास्थानीयाः । अत्राज्याङ्गतिषु य एव कारणमन्त्रो यश्चेडोपह्वानादिनिगदः ता एवासां याज्याः तथा सति आज्याङ्गतिषु याज्यानुवाक्यवत्त्वं लक्षणं रूपमितरयागवत्सम्पन्नम् । एता[स्व]नुवाक्या एताः (सुताः Cod.) सामिधेन्यः एताभिः कारणमन्त्रनिगदसिद्धाभिराङ्गतिभिः याज्योपेता आङ्गत्युपेताश्च भवन्ति ॥६॥१॥२॥

अथ प्रसङ्गादनुवाक्यायाज्ययोश्चन्दोविशेषं विधाय स्तौति ॥१॥ वषट्कारानन्तरभाविनं होमविधिमनूय प्रशंसति अथ यदिति । अतोऽस्माद्धोमाज्जनयति । आत्मा शरीरम् । यतः सर्वेषु यज्ञक्रतुषु वषट्कृते होमः तेनैव हेतुना अस्य यजमानस्य सर्वे यज्ञक्रतवः वषट्कारात्मकं मृत्युमतिक्रम्यावस्थिताः ॥५॥ पृष्ठे पश्चाद्भागे ॥६॥२॥२॥

इत्थं सामिधेनीप्रसङ्गेनागताननुवाक्या[याज्या]वषट्काराङ्गतिरूपान्पदार्थानुक्ता (? नू वा Cod.) सामिधेन्यनन्तरं भाविनावाधरौ नामरूपात्मकत्वेन (कान Cod.) स्तोतुं तत्सृष्टिमाख्यायिकया प्रतिपादयति ॥ तानेषु पृथिव्यादिलोकेषु विभज्यारोहयत् ॥१॥ एवमुपरितनदेवानामप्यधिष्ठातृदेवतासम्बन्धसद्भावात् लोकत्रयवत्प्रकाशमानत्वं साधारणमित्याह स यथा हैवेति यथैव खल्वेते पृथिव्यादिलोकाः इमा अग्न्यादयो देवता आविः प्रकाशमाना अस्माकमपरोऽक्षा भवन्ति एवमेव खल्वेते ऊर्धादिलोकाः ता अधिष्ठातृदेवताश्च आविः प्रकाशन्ते ॥२॥ परार्धम् उत्कृष्टसर्वलोकावधिभूतं सत्यलोकाख्यं स्थानम् । प्रत्यवेयां प्रत्येकं प्राप्नुयाम् ॥३॥ ब्रह्मणा नामरूपाभ्यामापुर्व्याप्ताः ॥६॥ अदः अमुत्राधानकरणे (१. ६. २. ३.) । संनिदधति स्म संनिधानं प्रत्यवेक्षणं कृतवन्तः ॥७॥ ततस्ते ऋषयः एतस्य न्यूनातिरिक्तस्य दोषशमनाय यदभिमर्शनं कृतवन्तः तदिदानीमपि कर्तव्यमिति विधत्ते ॥१॥३॥२॥

अथेमावाधरौ दर्शपूर्णमासनामात्मना स्तोष्यन् अधिदैवमध्यात्मं च दर्शपूर्णमासौ प्रतिपादयति । य एष सूर्यस्तपति एष खलु पूर्णमाः संपूर्णमानः । ददृशऽइव अमावास्यायामविद्यमानः प्रतिपदि पश्चाद्दृश्यमान-इव भवति ॥१॥ एतस्य पूरणमनुलक्ष्य तं कालं पौर्णमासोत्याचक्षते ॥२॥ अध्यात्ममात्मनि शरीरमध्ये ॥५॥ एतौ मनोवाग्रूपौ अपरोक्षेण भासमानौ दर्शपूर्णमासौ । तेनाशनेन एतावध्यात्ममवस्थितौ मनोवाग्रूपौ अपरोक्षौ (अपण्येनोपक्षौ Cod.) दर्शपूर्णमासौ तर्पयति परेषुः प्रातःकाले (लंनिन) क्रियमाणेन यज्ञेन दैवौ अधिदैवं